

KIJEC (13) *sb m*

e jasne.

sg N kijec (2). ◇ A kijec (5). ◇ I kijc(e)m (4). ◇ pl N kijce (1). ◇ A kijce (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Aug. od „kij” ‘kawalek drewna, pręt, laska’ (13) :

Zwrot: »tłuc kijcem« (1): bo ieden chodzi od domu do domu tłukąc kijcem we drzwi BielKron 464v.

a. Jako rodzaj broni (być może w niektórych przykładach chodzi o krótką żelazną buławkę używaną zwłaszcza przez Mazurów); clava Mącz; clava ferrea brevi manubrio Cn (12) : Mącz 56a; To iáko Mázur kijec zá pásem chowamy. RejZwierc 245v; Obrałem też z żołądźciem kiiiec gránowity; Kulę w rękę/ hárkábuz z prochownicą ryty. WyprPl Bv, C3v; káždy dławił śwego/ Tego kiycem/ tego zás kulą podle niego. KmitaSpit B4.

W połączeniach szeregowych (2): co iednobi mieli wręku bądź miecz bądź kiyec/ bądź buławę/ tedi tym zápamyętawhy śie karzą GliczKsiąż G3v; RejWiz 167v.

Zwrot: »by kijcem ugodzić« (1): Ale iż wedle woley iego nic nie chodzi/ Pátrrze gdy go by kiycem ni śam wzwie vgodzi. RejWiz 131.

Wyrażenie: »rogaty kijec« = alcides Calep [szyk 2 : 1] (3): Sceptrum dzyerży rogáte/ by rogáty kijec RejWiz 166v; RejZwierc 139v; Calep 18a.

W przen (1) :

Zwrot: »kijcem tłuc się« (1): Ale niewiem przecż tego wśzyfcy nie baczymy/ Iże śie śami márníe tym kijcem tłuczemy. RejZwierc 245v.

*Cf **KIJ***